

31992L0114

31.12.1992

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 409/17

SMĚRNICE RADY 92/114/EHS**ze dne 17. prosince 1992****týkající se vnějších výčnělků před zadní stěnou kabiny motorových vozidel kategorie N**

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 100a této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

ve spolupráci s Evropským parlamentem ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že je důležité přijmout opatření, jejichž cílem je postupné vytvoření vnitřního trhu v období do 31. prosince 1992; že vnitřní trh zahrnuje oblast bez vnitřních hranic, v níž je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu;

vzhledem k tomu, že technické požadavky, které musí motorová vozidla podle vnitrostátních právních předpisů splňovat, se mimo jiné vztahují na vnější výčnělky kabin nákladních vozidel;

vzhledem k tomu, že se tyto požadavky v jednotlivých členských státech liší; že je proto nutné, aby všechny členské státy zavedly stejné požadavky vedle nebo namísto svých stávajících právních předpisů, zejména proto, aby bylo možné použít u všech typů vozidel postup EHS schválení typu, který je předmětem směrnice Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel ⁽⁴⁾;

vzhledem k tomu, že z hlediska zvýšení bezpečnosti silničního provozu se pokládá za nezbytné a naléhavě nutné, aby kabiny motorových vozidel kategorie N neměly ostré vnější výčnělky, aby se snížilo riziko nebo vážnost poranění osob, které v případě nehody přijdou do styku s vnějším povrchem vozidla;

vzhledem k tomu, že se doporučuje přizpůsobit se technickým požadavkům předpisu EHK č. 61 (Evropské hospodářské komise OSN), jehož předmětem jsou jednotná ustanovení týkající se vnějších výčnělků kabin nákladních vozidel; že tento předpis EHK je přílohou k dohodě ze dne 20. března 1958 o přijetí jednotných podmínek pro schvalování a o vzájemném uznávání schválení výstroje a součástí motorových vozidel,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Pro účely této směrnice se „vozidlem“ rozumí každé motorové vozidlo kategorie N podle definice v příloze I směrnice 70/156/EHS, konstruované a vyrobené k provozu na silnici, s karoserií nebo bez karoserie, které má nejméně čtyři kola a nejvyšší konstrukční rychlost přesahující 25 km/h.

Článek 2

Členské státy nesmějí odmítnout udělit EHS schválení typu nebo vnitrostátní schválení typu pro určitý typ vozidla nebo odmítnout nebo zakázat prodej, registraci, uvedení do provozu nebo používání vozidla z důvodů týkajících se jeho vnějších výčnělků před zadní stěnou kabiny, jestliže tato vozidla splňují požadavky stanovené v příloze I.

Článek 3

Změny nezbytné pro přizpůsobení požadavků příloh technickému pokroku se přijímají postupem podle článku 13 směrnice 70/156/EHS.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 230, 4.9.1991, s. 46.

⁽²⁾ Úř. věst. C 67, 16.3.1992, s. 77 a Úř. věst. C 305, 23.11.1992, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 49, 24.2.1992, s. 3.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 87/403/EHS (Úř. věst. L 220, 8.8.1978, s. 44).

Článek 4

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. června 1993.

Tyto předpisy použijí od 1. října 1993.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 17. prosince 1992.

Za Radu

předseda

R. NEEDHAM

PŘÍLOHA I

1. OBLAST PŮSOBNOSTI

Tato směrnice se vztahuje na vnější výčnělky před zadní stěnou kabiny motorových vozidel kategorie N; omezuje se na vnější povrch podle níže uvedené definice, nevztahuje se na vnější zpětná zrcátka, včetně jejich držáků ani na příslušenství, jako jsou antény radiopřijímačů a nosiče zavazadel.

2. DEFINICE

Pro účely této směrnice:

- 2.1 „*vnějším povrchem*“ se rozumí část vozidla před zadní stěnou kabiny podle bodu 2.5, zahrnující kromě vlastní zadní stěny takové součásti, jako jsou přední blatníky, přední nárazníky a přední kola;
- 2.2 „*schválením typu vozidla*“ se rozumí schválení typu vozidla z hlediska jeho vnějších výčnělků;
- 2.3 „*typem vozidla*“ se rozumějí motorová vozidla, která se podstatně neliší, pokud se týká vnějšího povrchu;
- 2.4 „*kabinou*“ se rozumí část karoserie, která vytváří prostor pro řidiče a spolujezdce, včetně dveří;
- 2.5 „*zadní stěnou kabiny*“ se rozumí adní část vnějšího povrchu prostoru pro řidiče a spolujezdce. Nelze-li určit polohu zadní stěny kabiny, pro účely této směrnice se za ni považuje svislá příčná rovina nacházející se 50 cm za R-bodem sedadla řidiče, jestliže toto sedadlo, je-li seřiditelné, je ve své krajní zadní jízdní poloze (viz přílohu III směrnice 77/649/EHS ⁽¹⁾). Má-li kabina více než jednu řadu sedadel, považuje se za zadní stěnu kabiny podle této definice krajní zadní sedadlo spolujezdců v jeho krajní zadní poloze. Výrobce však může po dohodě s technickou zkušebnou požadovat jinou vzdálenost, jestliže lze prokázat, že vzdálenost 50 cm může být pro určité vozidlo nevhodná;
- 2.6 „*vztažnou rovinou*“ se rozumí vodorovná rovina procházející středem předních kol nebo vodorovná rovina nacházející se ve výšce 50 cm nad vozovkou, podle toho, která z nich je nižší. Rovina je definována pro naložený stav vozidla;
- 2.7 „*podlahovou čárou*“ se rozumí čára určená takto:

Kolem vnějšího povrchu naloženého vozidla se posunuje kužel neurčené výšky se svislou osou a se stranami odkloněnými 15° od svislice tak, že se dotýká stále a co nejnižší vnější povrchu karoserie; podlahová čára je spojnici těchto bodů dotyku. Při stanovení podlahové čáry se neberou v úvahu výfukové potrubí nebo kola nebo mechanické funkční části, které jsou pod karoserií, jako jsou opěry pro zvedák, uchycení zavěšení náprav nebo části sloužící k tažení nebo v případě poruchy. V prostorech na vnější straně podběhů kol se předpokládá pomyslná plocha spojující plynule přilehlé vnější povrchové plochy. Při stanovení podlahové čáry se přihlíží k předním nárazníkům. Podle typu vozidla může podlahová čára probíhat buď po vnějším okraji profilu nárazníku, nebo po panelu karoserie pod nárazníkem. Dojde-li současně ke dvěma nebo více bodům dotyku, použije se ke stanovení podlahové čáry nejspodnější bod dotyku;

- 2.8 „*poloměrem zaoblení*“ se rozumí poloměr oblouku kružnice, který se co nejvíce přibližuje zaoblenému tvaru uvažované součásti;
- 2.9 „*naloženým vozidlem*“ se rozumí vozidlo se svou maximální technicky přípustnou hmotností v naloženém stavu a s rozdělením této hmotnosti mezi nápravy podle údajů výrobce.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 267, 19.10.1977, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 90/630/EHS (Úř. věst. L 341, 6.12.1990, s. 20).

3. VŠEOBECNÉ POŽADAVKY
- 3.1 Ustanovení této směrnice se nevztahují na ty části vnějšího povrchu vozidla, které při nenaloženém vozidle, se všemi dveřmi, okny a víky apod. v zavěšené poloze jsou buď:
- 3.1.1 mimo oblast ohraničenou nahoře vodorovnou rovinou nacházející se 2,00 m nad vozovkou a dole podle volby výrobce buď vztahnou rovinou podle bodu 2.6, nebo podlahovou čarou podle bodu 2.7, nebo
- 3.1.2 jsou umístěny v oblasti podle bodu 3.1.1, avšak ve statickém stavu se nelze jich dotknout koulí o průměru 100 mm.
- 3.1.3 Tvoří-li dolní hranici uvedené oblasti vztahná rovina, berou se v úvahu též části vozidla, které se nacházejí pod vztahnou rovinou mezi dvěma svislými rovinami, z nichž jedna se dotýká vnějšího povrchu vozidla a druhá je s ní rovnoběžná ve vzdálenosti 80 mm směrem dovnitř vozidla od bodu, v němž se vztahná rovina dotýká karoserie.
- 3.2 Vnější povrch vozidla nesmí vykazovat části orientované směrem ven, které by mohly zachytit chodce, cyklisty nebo motocyklisty.
- 3.3 Vnější povrch vozidla nesmí vykazovat směrem ven orientované špičaté nebo ostré části nebo výčnělky, které by svým tvarem, rozměry, orientací nebo tvrdostí zvyšovaly riziko nebo vážnost poranění osoby, na kterou karoserie narazila nebo která se smýká po karoserii při kolizi.
- 3.4 Vyčnívající části vnějšího povrchu zhotoveny z materiálu o tvrdosti nejvýše 60 Shore A mohou mít poloměr zaoblení menší než hodnoty podle bodu 4.
4. ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY
- 4.1 **Ozdobné prvky, obchodní značky, písmena a číslice obchodního označení**
- 4.1.1 Ozdobné prvky, obchodní značky, písmena a číslice obchodního označení nesmějí mít poloměr zaoblení menší než 2,5 mm. Tento požadavek se však nevztahuje na části, které nevyčnívají z okolního povrchu o více než 5 mm; v tomto případě však musí být jejich hrany, které směřují ven, ztupeny.
- 4.1.2 Ozdobné prvky, obchodní značky, písmena a číslice obchodního označení, které vyčnívají více než 10 mm nad okolní plochu, musí být možno zatlačit, oddělit nebo ohnout silou 10 daN působící na jejich nejvíce vyčnívající bod v kterémkoli směru v rovině přibližně rovnoběžné s povrchem, na kterém jsou připevněny. K vyvození síly 10 daN se použije pýchovadlo s plochým koncem o průměru nejvýše 50 mm. Pokud to není možné, použije se jiný rovnocenný způsob. Po zatlačení, oddělení nebo ohnutí ozdobných prvků nesmí zbývající část vyčnívat o více než 10 mm a nesmí mít špičaté nebo ostré hrany.
- 4.2 **Štítky a rámečky světlometů**
- 4.2.1 Vyčnívající štítky a rámečky světlometů jsou přípustné, jestliže nevyčnívají více než 30 mm od vnějšího průhledného povrchu světlometu a poloměr jejich zaoblení je všude nejméně 2,5 mm.
- 4.2.2 Zakrývatelné světlometry musí splňovat požadavky bodu 4.2.1 v pracovní i skryté poloze.
- 4.2.3 Požadavky bodu 4.2.1 se nevztahují na světlometry, které jsou zapuštěny do karoserie nebo přes které karoserie přečíná, jestliže karoserie splňuje požadavky bodu 3.2.
- 4.3 **Mřížky**
- Části mřížek musí mít poloměr zaoblení:
- nejméně 2,5 mm, je-li vzdálenost mezi přilehlými částmi větší než 40 mm,
 - nejméně 1 mm, je-li tato vzdálenost 25 až 40 mm,
 - nejméně 0,5 mm, je-li tato vzdálenost menší než 25 mm.

4.4 Zařízení k čištění čelního skla a světlometů

4.4.1 U těchto zařízení se požaduje, aby hřídele stírače byly opatřeny ochranným krytem s poloměrem zaoblení nejméně 2,5 mm a plochou povrchu nejméně 150 mm², měřenou v průmětu řezu vzdáleného nejvýše 6,5 mm od nejvíce vyčnívajícího bodu.

4.4.2 Trysky ostřikovače čelního skla a zařízení k čištění světlometů musí mít poloměr zaoblení nejméně 2,5 mm. Zařízení vyčnívající méně než 5 mm musí mít hrany směřující ven ztupeny.

4.5 Ochranná zařízení (nárazníky)

4.5.1 Okraje předních ochranných zařízení musí být zahnuty dovnitř směrem k vnějšímu povrchu karoserie.

4.5.2 Součásti předních ochranných zařízení musí být konstruovány tak, aby všechny jejich tuhé povrchové partie, které směřují ven, byly zaobleny poloměrem nejméně 5 mm.

4.5.3 Zařízení jako závěsy pro tažení a navijáky nesmějí vyčnívat před krajní přední povrch nárazníku. Navijáky však mohou přecházet přední povrch nárazníku, jestliže jsou zakryty, nejsou-li v provozu, vhodným ochranným krytem s poloměrem zaoblení nejméně 2,5 mm.

4.5.4 Ustanovení bodu 4.5.2 se nevztahují na části nárazníku nebo části na něj namontované nebo do něj vložené, jestliže vyčnívají méně než 5 mm. Hrany těchto zařízení vyčnívajících méně než 5 mm musí být ztupeny. Pro zařízení montovaná na nárazníky a uvedená v jiných bodech této směrnice zůstávají v platnosti zvláštní ustanovení obsažená v této směrnici.

4.6 Kliky, závěsy a tlačítka zámků dveří, vík zavazadlových prostorů, kapot, vyklápěcích oken a klapků a držadla

4.6.1 Tyto prvky nesmějí vyčnívat více než: 30 mm u tlačítek, 70 mm u držadel a závěrů kapot a 50 mm ve všech ostatních případech. Musí mít poloměr zaoblení nejméně 2,5 mm.

4.6.2 Jsou-li kliky bočních dveří otočného typu, musí splňovat tyto požadavky:

4.6.2.1 u klik otáčejících se rovnoběžně s rovinou dveří musí volný konec klik směřovat dozadu. Konec těchto klik musí být zahnut k rovině dveří a musí být v ochranném olemování nebo musí být zapuštěn;

4.6.2.2 kliky otáčející se na vnější stranu kterýmkoli směrem, který není rovnoběžný s rovinou dveří, musí být, jsou-li v zavřené poloze, v ochranném olemování, nebo zapuštěny. Volný konec musí směřovat buď dozadu, nebo dolů.

Kliky, které nesplňují tento poslední požadavek, jsou však přípustné, jestliže:

— mají nezávislý vratný mechanismus,

— v případě selhání vratného mechanismu nemohou vyčnívat více než 15 mm,

— mají v takto otevřené poloze poloměr zaoblení nejméně 2,5 mm (tento požadavek neplatí, vyčnívali-li v nejvíce otevřené poloze nejvýše 5 mm; v tomto případě musí být hrany částí směřujících ven ztupeny),

— plocha povrchu jejich volného konce, měřená nejvýše 6,5 mm od nejdále vyčnívajícího bodu, není menší než 150 mm²

4.7 Schůdky a stupačky

Hrany schůdků a stupaček musí být zaobleny.

- 4.8 **Boční deflektory vzduchu a deště a deflektory vzduchu zabráňující znečišťování oken**
- Hrany, které by mohly směřovat ven, musí mít poloměr zaoblení nejméně 1 mm.
- 4.9 **Hrany plechů**
- Hrany plechů jsou přípustné, jestliže jsou zahnuty směrem ke karoserii tak, že se jich nemůže dotknout koule o průměru 100 mm nebo že mají ochranný kryt s poloměrem zaoblení nejméně 2,5 mm.
- 4.10 **Matice kol, kryty nábojů a ochranná zařízení**
- 4.10.1 Matice kol, kryty nábojů a ochranná zařízení nesmějí mít výčnělky ve tvaru žeber.
- 4.10.2 Při jízdě v přímém směru žádná část kol, s výjimkou pneumatik, ležící nad vodorovnou rovinou procházející osou jejich otáčení nesmí vyčnívat za svislý průmět okraje panelu karoserie nad kolem na vodorovnou rovinu. Je-li to však odůvodněno funkčními požadavky, mohou ochranná zařízení kryjící matice kol a náboje vyčnívat za svislý průmět okraje panelu karoserie nad kolem, jestliže poloměr zaoblení povrchu vyčnívající části je nejméně 5 mm a tato část v žádném případě nevyčnívá za svislý průmět okraje panelu karoserie nad kolem více než 30 mm.
- 4.10.3 Jestliže šrouby nebo matice vyčnívají za průmět vnějšího povrchu pneumatiky (tj. té části pneumatiky, která se nachází nad vodorovnou rovinou procházející osou otáčení kola), musí být namontováno ochranné zařízení (ochranná zařízení) splňující ustanovení bodu 4.10.2.
- 4.11 **Opěry zvedáků a výfukové potrubí (výfuková potrubí)**
- 4.11.1 Opěry zvedáků (pokud jsou na vozidle) a výfukové (výfuková) potrubí nesmějí vyčnívat více než 10 mm za svislý průmět podlahové čáry nebo za svislý průmět průsečnice vzažné roviny s vnějším povrchem vozidla.
- 4.11.2 Bez ohledu na tento požadavek může výfukové potrubí vyčnívat více než 10 mm, jsou-li jeho okraje na konci zaobleny poloměrem nejméně 2,5 mm.
- 4.12 Výčnělky a vzdálenosti se měří podle požadavků přílohy III.
5. **ŽÁDOST O EHS SCHVÁLENÍ TYPU**
- 5.1 Žádost o EHS schválení typu pro typ vozidla z hlediska jeho vnějších výčnělků předkládá výrobce vozidla nebo jeho zplnomocněný zástupce.
- 5.2 K žádosti je nutno přiložit tyto dokumenty ve trojím vyhotovení:
- 5.2.1 popis typu vozidla, jeho vnějších výčnělků před zadní stěnou kabiny, včetně údajů podle přílohy III, spolu s dokumentací požadovanou podle článku 3 směrnice 70/156/EHS;
- 5.2.2 fotografie vozidla zepředu a z obou bočních stran;
- 5.2.3 kótované výkresy vnějšího povrchu, které znázorňují vnější výčnělky, R-bod, vzažnou rovinu nebo podlahovou čáru a které jsou podle názoru technické zkušebny nutné k prokázání, že jsou splněna ustanovení bodů 3 a 4.
- 5.3 Technické zkušebně odpovědné za provádění zkoušek pro schválení typu žadatel předá:
- 5.3.1 vozidlo reprezentující typ, který má být schválen, a část (části) vozidla, která se považuje za podstatnou pro ověření a zkoušky předepsané touto směrnicí;
- 5.3.2 na zvláštní žádost technické zkušebny některé části a vzorky použitých materiálů.

6. EHS SCHVÁLENÍ TYPU

Jestliže vozidlo předané ke schválení splňuje ustanovení bodu 5 a požadavky bodů 3 a 4, udělí se EHS schválení typu a vydá certifikát podle vzoru v příloze IV.

Na žádost výrobce může být pro každé vozidlo kategorie N1 uděleno schválení typu z hlediska jeho vnějších výčnolků před zadní stěnou kabiny podle technických požadavků směrnice 74/483/EHS ⁽¹⁾.

7. ROZŠÍŘENÍ EHS SCHVÁLENÍ TYPU

7.1 Každá úprava typu vozidla nebo jeho vnějších výčnolků před zadní stěnou kabiny musí být oznámena orgánu, který typ vozidla schválil. Tento orgán pak může:

7.1.1 buď dospět k závěru, že provedené úpravy pravděpodobně nebudou mít znatelný nepříznivý vliv a že vozidlo stále ještě splňuje požadavky,

7.1.2 nebo požadovat nový protokol od technické odpovědné za provádění zkoušek.

7.2 Příslušný orgán udělující rozšíření schválení typu přidělí pořadové číslo rozšíření do certifikátu schválení typu podle přílohy IV.

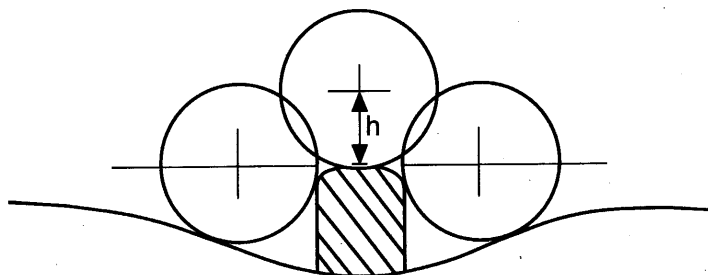
⁽¹⁾ Úř. věst. L 266, 2.10.1974, s. 4.

PŘÍLOHA II

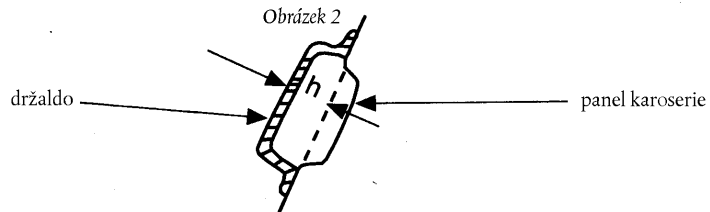
MĚŘENÍ VÝČNĚLKŮ A VZDÁLENOSTÍ

1. ZPŮSOB STANOVENÍ ROZMĚRŮ VYČNÍVAJÍCÍ ČÁSTI KONSTRUKČNÍHO DÍLU PŘIPEVNĚNÉHO NA VNĚJŠÍM POVRCHU
 - 1.1 Rozměry vyčnívající části konstrukčního dílu namontovaného na vypouklém panelu lze stanovit buď přímo, nebo podle výkresu příslušného řezu prvku v poloze po připevnění.
 - 1.2 Nelze-li rozměr vyčnívající části některého konstrukčního dílu namontovaného na jiném než vypouklém panelu stanovit prostým změřením, stanoví se podle maximální odchylky vzdálenosti mezi vztažnou čarou panelu a středem koule o průměru 100 mm při jejím posouvání za stálého dotyku s dotýčným dílem. Příklad použití této metody je znázorněn na obr. 1.
 - 1.3 U držadel se rozměr vyčnívající části měří ve vztahu k rovině procházející body připojení. Příklad je znázorněn na obr. 2.
2. ZPŮSOB STANOVENÍ ROZMĚRŮ VYČNÍVAJÍCÍCH ŠTÍTKŮ A RÁMEČKŮ SVĚTLOMETŮ
 - 2.1 Rozměry částí vyčnívajících z vnějšího povrchu světlometu se měří vodorovným směrem od bodu dotyku koule o průměru 100 mm, jak je znázorněno na obr. 3.
3. ZPŮSOB STANOVENÍ VZDÁLENOSTI MEZI JEDNOTLIVÝMI DÍLY MŘÍŽKY
 - 3.1 Vzdáleností mezi jednotlivými díly mřížky je vzdálenost mezi dvěma rovinami procházejícími body dotyku koule a kolmými k přímkám spojující tyto body dotyku. Příklad použití této metody jsou znázorněny na obr. 4 a 5.

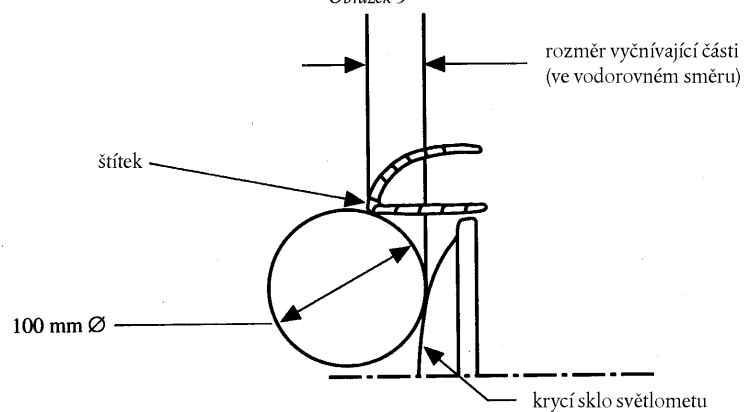
Obrázek 1

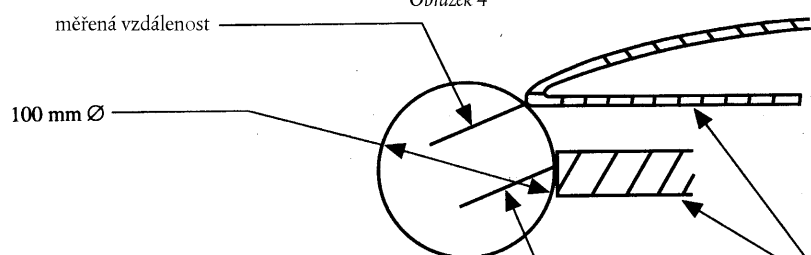
Obrázek 2

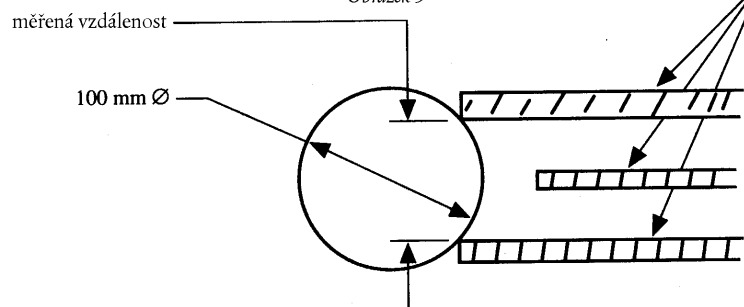
Obrázek 3

Obrázek 4

Obrázek 5

PŘÍLOHA III

VZOR INFORMAČNÍHO DOKUMENTU (a)

Následující informace, přicházejí-li v úvahu, se spolu se soupisem obsahu dodávají trojmo. Předkládají-li se výkresy, musí být kresleny ve vhodném měřítku na formátu A4 a musí být dostatečně podrobné nebo musí být na takový rozměr složeny. Předkládají-li se fotografie, musí zobrazovat dostatečně podrobně.

Mají-li systémy, konstrukční části nebo samostatné technické celky elektronické řízení, musí být dodány informace o jeho vlastnostech.

- 0. VŠEOBECNĚ
 - 0.1 Značka (obchodní název výrobce):
 - 0.2 Typ a obecné obchodní označení:
 - 0.3 Způsob identifikace typu, je-li na vozidle vyznačen (b):
.....
 - 0.3.1 Umístění tohoto označení:
 - 0.4 Kategorie vozidla (c):
 - 0.5 Název a adresa výrobce:
 - 0.6 Umístění povinných štítků a nápisů a způsob jejich připevnění:
 - 0.6.1 na podvozku:
 - 0.6.2 na karoserii:
 - 0.8 Adresy montážního závodu (závodů):
- 1. VŠEOBECNÉ KONSTRUKČNÍ VLASTNOSTI VOZIDLA
 - 1.1 Fotografie a/nebo výkresy představitele typu vozidla:
 - 1.2 Kótovaný výkres celého vozidla:
 - 1.3 Počet náprav a kol:
 - 1.3.2 Počet a poloha řízených náprav:
 - 1.7 Kabina řidiče (před nápravou nebo normální s kapotou):
- 2. HMOTNOSTI A ROZMĚRY (e) (údaje v kg a mm) (kde je to možné, uveďte odkaz na výkres)
 - 2.3 Rozchod (rozchody) kol a šířka náprav:
 - 2.3.1 Rozchod kol u jednotlivých řízených náprav (i):
 - 2.4 Rozsah rozměrů vozidla (vnějších)
 - 2.4.1 U podvozku bez nástavby
 - 2.4.1.2 Šířka (k):
 - 2.4.1.3 Výška (nenaloženého vozidla) (l) (u výškově nastavitelného zavěšení náprav uveďte obvyklou jízdní polohu):
 - 2.4.1.4 Přední převis (m):

- 2.4.1.6 Světla výška (podle definice v bodě 4.5.4 části A přílohy II směrnice 70/156/EHS):
- 2.4.2 U podvozku s nástavbou
- 2.4.2.2 Šířka (k):
- 2.4.2.3 Výška (nenaloženého vozidla) (l) (u výškově nastavitelného zavěšení náprav uveďte obvyklou jízdní polohu):
- 2.4.2.4 Přední převis (m):
- 2.4.2.6 Světla výška (podle definice v bodě 4.5.4 části A přílohy II směrnice 70/156/EHS):
- 2.6 Hmotnost vozidla s nástavbou v provozním stavu nebo hmotnost podvozku s kabinou, pokud výrobce nástavbu nemontuje (včetně chladicí kapaliny, olejů, paliva, nářadí, náhradního kola a řidiče) (o) (maximální a minimální hodnota pro každou verzi):
- 2.6.1 Rozložení této hmotnosti na nápravy, u návěsu nebo přívěsu s nápravami uprostřed zatížení v bodě připojení (maximální a minimální hodnota pro každou verzi):
- 2.8 Maximální technicky přípustná hmotnost podle údaje výrobce (maximální a minimální hodnota pro každou verzi) (y):
- 2.8.1 Rozložení této hmotnosti na nápravy, u návěsu nebo přívěsu s nápravami uprostřed zatížení v bodě připojení (maximální a minimální hodnota pro každou verzi):
- 2.9 Maximální technicky přípustné zatížení každé z náprav, u návěsu nebo přívěsu s nápravami uprostřed zatížení v bodě připojení podle údaje výrobce:
5. NÁPRAVY
- 5.1 Výkres každé nápravy s uvedením použitých materiálů a (volitelně) značky a typu:
6. ZAVĚŠENÍ
- 6.1 Výkresy uspořádání závěsů:
- 6.2 Způsob a konstrukce zavěšení každé nápravy nebo kola:
- 6.2.1 Seřizování výšky: ano/ne ⁽¹⁾
- 6.3 Vlastnosti pružících dílů zavěšení (konstrukce, vlastnosti materiálů a rozměry):
- 6.6 Pneumatiky a kola
- 6.6.1 Kombinace pneumatika/kolo
- (u pneumatik uveďte označení rozměru, minimální index únosnosti, značku minimální kategorie rychlosti; u kol uveďte rozměry ráfku a přesazení)
- 6.6.1.1 Náprava 1:
- 6.6.1.2 Náprava 2: atd.

⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte.

6.6.3	Tlak v pneumatikách podle doporučení výrobce vozidla:
9.11	Vnější výčnělky:
9.11.1	Celkové uspořádání (výkres nebo fotografie) s označením polohy vyčnívajících částí:
9.11.2	Výkresy nebo fotografie částí, jako jsou dveřní a okenní sloupky, mříže pro vstup vzduchu, masky chladiče, stírače čelního skla, dešťové okapy, držadla, vodítka, klapky, závěsy a zámky dveří, háky, oka, ozdoby, znaky, emblémy, prolisy a jiné vnější výčnělky a části vnějšího povrchu, které lze považovat za kritické (např. světelná výbava). U částí, které se nepovažují za kritické, může být jejich výkres pro dokumentační účely nahrazen fotografiemi, v případě potřeby doplněnými údaji o rozměrech údaji a/nebo popisem:
9.11.3	Výkresy částí vnějšího povrchu podle bodu 6.9.1 přílohy I směrnice 74/483/EHS:
9.11.4	Výkres nárazníků:
9.11.5	Výkres podlahové čáry:
9.16	Kryty kol:
9.16.1	Stručný popis vozidla z hlediska jeho krytů kol:
9.16.2	Podrobné výkresy krytů kol a jejich polohy na vozidle s uvedením rozměrů podle obr. 1 přílohy I směrnice 78/549/EHS, se zřetelem k extrémním kombinacím pneumatika/kolo:
9.17	Povinné štítky
9.17.1	Fotografie nebo výkresy polohy povinných štítků, nápisů a čísla podvozku:
9.17.2	Fotografie nebo výkresy úředních částí štítků a nápisů (vyplněný příklad s rozměry):
9.17.3	Fotografie nebo výkresy čísla podvozku (s uvedením rozměrů):
9.17.4	Prohlášení výrobce o splnění požadavků bodu 3 přílohy I směrnice 76/114/EHS:
9.17.4.1	Význam znaků použitých ve druhém oddílu a popřípadě ve třetím oddílu ke splnění požadavků bodu 3.1.1.2:
9.17.4.2	Jestliže byly ke splnění požadavků bodu 3.1.1.3 použity znaky ve druhém oddílu, uveďte tyto znaky:

PŘÍLOHA IV

VZOR

(maximální formát: A4 (210 × 297 mm))

CERTIFIKÁT EHS SCHVÁLENÍ TYPU

(pro vozidlo)

Razítko správního orgánů

Sdělení týkající se:

- schválení typu ⁽¹⁾
- rozšíření schválení typu ⁽¹⁾
- odmítnutí schválení typu ⁽¹⁾
- odejmutí schválení typu ⁽¹⁾

pro typ vozidla podle směrnice 92/104/EHS týkající se vnějších výčnůlků před zadní stěnou kabiny motorových vozidel kategorie N

Číslo EHS schválení typu: Číslo rozšíření:

ČÁST I

0. VŠEOBECNĚ
- 0.1 Značka (obchodní název výrobce):
- 0.2 Typ a obecné obchodní označení:
- 0.3 Způsob identifikace typu, je-li na vozidle vyznačen ⁽²⁾
.....
- 0.3.1 Umístění tohoto označení:
- 0.4 Kategorie vozidla ⁽³⁾
- 0.5 Název a adresa výrobce základního vozidla:
.....
Název a adresa výrobce posledního stupně stavby vozidla:
.....
- 0.8 Názvy a adresy montážního závodu (závodů):
.....

⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte.

⁽²⁾ Pokud způsob označení typu obsahuje znaky, které nejsou důležité pro popis typů vozidla, konstrukční části nebo samostatného technického celku, kterých se týká tento certifikát schválení typu, jsou takové znaky v dokumentaci nahrazeny znakem „?“ (např. ABC??123??).

⁽³⁾ Jak je definována v poznámce b) přílohy I směrnice 70/156/EHS.

ČÁST II

1. Doplnkové informace týkající se podvozku vozidla s kabinou/úplného vozidla s karoserií ⁽¹⁾
 - 1.1 Druh kabiny (před nápravou nebo normální s kapotou):
 - 1.2 Šířka kabiny vozidla: mm
 - 1.3 Výška kabiny vozidla:mm
 - 1.4 Maximální technicky přípustná hmotnost vozidla: t
 - 1.5 Maximální technicky přípustné hmotnosti na přední nápravu (nápravy):
 - 1.5.1 1. náprava: t
 - 1.5.2 2. náprava: t
 - 1.5.3 3. náprava ⁽¹⁾: t
 - 1.6 Rozměry pneumatik/kol:
2. Technická zkušebna odpovědná za provádění zkoušek:
.....
3. Datum protokolu o zkoušce:
4. Číslo protokolu o zkoušce:
5. Důvod (důvody) rozšíření schválení typu (v případě rozšíření):
.....
6. Případné poznámky:
.....
- 6.1 Vozidlo včetně karoserie splňuje též požadavky směrnice 74/483/EHS: ano/ne
7. Místo:
8. Datum:
9. Podpis:
10. Přiložen je seznam dokumentace schválení typu uložené u schvalovacího orgánu, kterou lze obdržet na požádání.

⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte.